

Intervenció de Sebastià Vives (Míting al pavelló del Congost de Manresa en motiu de la Diada Nacional de Catalunya, el dia 10-9-1976)

La defensa obrera dels interessos nacionals de Catalunya (00'00''- 01'53'')

[...] tots. Vull començar agraint a tots l'assistència a aquest míting commemoratiu de la Diada Nacional de Catalunya. Amb la vostra lluita, amb la lluita de tots, anem recorrent el camí cap a la llibertat, del qual aquest acte n'és una fita importat. Els companys que m'han precedit han presentat de forma encertada el perquè d'aquest acte d'avui. Han presentat també la importància d'aquesta jornada de l'11 de setembre, diada commemorativa de la Festa Nacional de Catalunya. Em toca desglossar a mi el paper que ha tingut i que ha de tenir la classe obrera davant d'aquesta situació.

Ha sigut de sempre que la classe obrera ha lluitat conjuntament amb d'altres sectors per la defensa dels interessos nacionals de Catalunya

Ja en els seus orígens els segadors foren els primers en sublevar-se i en posar-se en contra el centralisme autocràtic i en favor de la defensa dels interessos nacionals de Catalunya. Va ser també en el referèndum massiu de l'Estatut d'Autonomia de l'any 1931 que els treballadors catalans van defensar els drets de tot el poble català a l'autodeterminació. I va ser també durant el període de la República i de la Guerra que pels interessos nacionals de Catalunya els treballadors van agafar les armes i van donar suport a la legalitat republicana i al govern de la Generalitat.

[Aplaudiments]

L'opressió del franquisme (01'54'' – 03'29'')

Durant aquests 40 anys el feixisme, degut al seu caràcter antidemocràtic, ha mantingut a tots els pobles d'Espanya marginats de qualsevol mena de participació en els afers públics. En moltes zones de la península, potencialment molt riques, zones on es podrien haver desenvolupat nuclis industrials, degut a la política feixista d'explotació s'han vist completament abandonats. El camp, per falta de protecció ha sigut completament abandonat.

Pobles sencers d'Andalusia, Extremadura o d'altres llocs han quedat completament buits i a mans dels terratinents. Això ha fet que a Catalunya i a d'altres llocs d'Espanya, es concentrassin milions de treballadors immigrants que han hagut de deixar les seves terres, la seva gent i les seves costums i han hagut de situar-se a Catalunya, no sols en unes condicions duríssimes d'explotació sinó també de marginació social, vivint en barriades sense els mínims principis assistencials: sense centres d'esport, sense centres culturals, sense cap mena de possibilitat de desenvolupar la seva cultura d'origen ni d'integrar-se dins de la societat catalana. Això

demostra ben clarament que la dictadura ha sigut opressora per tots els pobles i nacions de l'Estat espanyol.

[Aplaudiments]

El desemparament dels treballadors i la necessitat de lluita (03'30" – 06'23")

Tant els treballadors vinguts de fora com els que han nascut aquí hem pagat el desordre del desenvolupament econòmic d'aquests 40 anys. L'hem pagat i l'estem pagant avui amb l'encariment de la vida que no podem deturar per falta d'instruments democràtics de control. L'estem pagant amb la crisi econòmica on tants i tants treballadors estan sense feina, en molts casos sense cap ajuda econòmica, sense seguretat social i sense cap mena de possibilitat de trobar un altre lloc de treball. Hem patit aquesta situació sota la vigilància d'un sindicat vertical que ha actuat d'instrument de denúncia i de repressió sobre els treballadors. Hem vist, com mentre que per una banda els preus i les condicions de vida cada cop eren més dures, nosaltres moltes vegades no podíem aconseguir les nostres reivindicacions perquè la repressió era utilitzada contra els treballadors.

Per tot això, els treballadors ens estem preparant de cara a mobilitzar-nos per poder aconseguir les nostres aspiracions socials i econòmiques. Tornarem a plantejar ara, en aquesta pròxima tardor, les nostres plataformes reivindicatives.

Necessitem jornals dignes i millors condicions de treball. Necessitem jornades laborals més curtes per poder desenvolupar les nostres aspiracions socials i culturals. Sols això ens permetrà ser ciutadans de Catalunya amb tots els drets.

[Aplaudiments]

Davant d'aquesta perspectiva, els treballadors cada cop estem més units. Estem segurs que amb la llibertat política, malgrat els intents del règim de dirigir-nos, podrem anar ben aviat cap a la plena unitat sindical.

El feixisme ha volgut crear diferències entre catalans i no catalans, ha volgut crear divisions i enfrontaments. Tot això ha sigut un complet fracàs. Avui els treballadors estem plenament units en la lluita per la llibertat i la democràcia.

[Aplaudiments]

Avui, tots els que vivim i treballem a Catalunya ens sentim catalans. Avui, al carrer, en les manifestacions, no hi ha cap diferència entre els emigrants i els que no són emigrants. Tots estem per la llibertat...

[Aplaudiments]

Tots estem per la llibertat, l'amnistia i per l'Estatut d'Autonomia.

[Aplaudiments]

El reformisme i la repressió (06'24'' – 08'19'')

Enfront aquesta situació, la política reformista portada primer pel govern Arias-Fraga i ara per en Suárez, no vol canviar res. Sols està deixant morts pels carrers. Avui ha sigut Jesús María Zabala mort per la Guardia Civil a Fuenterrabía, ahir va ser Javier Verdejo a Almería. Abans d'ahir va ser Begoña Menchaca a Santurtzi, Montejurra i Vitoria. Tots estan presents en nosaltres.

[Aplaudiments. Crits: "Vosaltres, feixistes, sou els terroristes"].

La política reformista de tolerància no pretén marxar cap a la llibertat, sinó que per una banda, pretén destruir la unitat de l'oposició i enfrontar entre si les forces polítiques democràtiques. I per altra banda pretén marginalitzar determinades forces polítiques i socials que s'han distingit en la defensa dels interessos de la classe obrera i de les nacionalitats.

El recent decret d'amnistia, tot i ser una victòria del poble, no és l'amnistia per la que nosaltres lluitem. A la presó i a l'estranger queden molts homes i dones que han lluitat per la llibertat i la democràcia. I deixa també al carrer a tants i tants treballadors despatxats de les seves empreses i per als qui nosaltres exigim l'amnistia laboral sense exclusions.

La necessitat de llibertats plenes (08'20'' – 11' 48'')

Els treballadors també estem per la reconciliació, però aquesta reconciliació sols es pot donar en un marc d'amnistia sense exclusions i amb les llibertats plenes. Tot el temps que duri aquesta situació de provisionalitat, sense el clar reconeixement dels drets del poble, només pot servir per *sentar* les bases de futures dificultats a la nova i futura vida democràtica que tots desitgem per ara mateix.

Aquesta lluita per la llibertat de Catalunya no es pot deslligar del reconeixement del seu dret com a nació. Vulguin o no vulguin, som una nació dins de l'Estat Espanyol.

[Aplaudiments]

La lluita pel restabliment provisional de les institucions i dels principis configurats a l'Estatut de 1932 i la lluita pel govern provisional de la Generalitat, no es poden marginalitzar. És un dret que cal restituir al poble català i que els treballadors que vivim i treballem a Catalunya fem nostre.

[Aplaudiments]

Que cap treballador es pensi que aquesta lluita pels drets nacionals de Catalunya significa oblidar la solidaritat de classe entre tots els treballadors de l'Estat espanyol. Els nostres vincles de solidaritat són molt grans i ningú els pot destruir.

[Aplaudiments]

Nosaltres pensem que Catalunya no pot ser lliure si no són lliures tots els pobles i nacions d'Espanya.

[Aplaudiments]

En aquest sentit, els acords de la reunió de Madrid del dia 4 amb Coordinació Democràtica, on es reconeix el dret de Catalunya, Euskadi i Galícia als seus Estatuts d'Autonomia, són de gran importància per al nostre futur. En base a aquests acords, en base a una cada vegada més àmplia unitat de la oposició i en base, sobretot, a la mobilització de tots, podrà establir-se una negociació amb el Govern que ens permeti conquerir la llibertat.

Cal per tot això que els treballadors estiguem més presents cada dia dins dels organismes unitaris de l'oposició catalana. Cal reforçar l'Assemblea de Catalunya i en el nostre cas l'Assemblea del Bages. Cal *apoiar* amb la lluita els seus programes concrets d'alternativa democràtica municipal. Cal lluitar per ajuntaments democràtics on la resolució dels nostres problemes socials, on la cultura i la llengua de Catalunya estiguin a l'abast de tots. Per això cal fer la crida "llibertat, amnistia i Estatut d'Autonomia" i que la formació d'un govern de la Generalitat sigui una crida feta a cada fàbrica, a cada taller i a cada oficina. Aquest 11 de setembre del 1976, que avui és més que mai una jornada de lluita contra la dictadura, no s'ha de quedar en una diada. Ha de ser una perspectiva diària de tots, en la nostra ja llarga lluita per la llibertat i la democràcia a Catalunya.

[Aplaudiments]

Per l'amnistia total sense exclusions, per les llibertats polítiques i les sindicals, pel reconeixement nacional de Catalunya: **Visca l'Assemblea de Catalunya!**

[Crits: "Visca!" "Visca l'Assemblea de Catalunya"].